

melsen om den normale Tjenestetid, foreligger, hvor der i ganske særlig Grad er paalagt den paagældende Tjenestemand Hjemmearbejde som en Del af hans Gerning. Efter min Opfattelse kan der heller ikke indvendes noget mod denne Bestemmelse.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling. Da jeg underhaanden har hørt, at der vil blive stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse, skal jeg udtale, at jeg ikke skal modsætte mig et saadant Forslag, men jeg tror ikke, der vil blive saa forførdelig meget at ændre ved Lovforslaget.

Finansministeren (N. Neergaard): Under Forhandlingerne i Dag er der ikke rejst Anke mod det, som hører til selve Normeringslovforslaget, medens der er gjort Bemærkninger om Bestemmelser; der kun af Hensigtsmæssighedsgrunde er optrykt her fra tidligere gældende Love, men som egentlig ikke særlig hører hjemme paa Normeringsloven. Vi har — jeg nævnte det vist allerede ved Forelæggelsen — ment, at da Forholdene i Centraladministrationen er blevet saa stærkt forandret ved de store Reduktioner, her har fundet Sted, og desuden ved den ret betydelige Forandring i Kraft af den nye Revisionsordning, var det for Overskuelighedens Skyld bedst ikke at holde sig til det, der plejer at staa i en Normeringslov, men at optrykke de dermed i Forbindelse staaende Bestemmelser i særlige Love. Bestemmelserne om Arbejdsordningen i Ministerierne findes jo i den store Lov af 1922 om Ordningen af Arbejdstiden, og her er intet som helst ændret deri. Det, der her staar, er en ganske simpel Gengivelse af denne Lovs Bestemmelser, som godt kunde være udeladt af Normeringsloven, fordi de i og for sig ikke har noget at gøre der, men som for Overskueligheds og Nemheds Skyld er taget med. Jeg vilde derfor beklage, om man vilde finde Anledning til af det, at vi har taget dette Hensigtsmæssighedshensyn, at ændre gældende Love paa Normeringsloven. Saadanne Ændringer bør efter min Mening kun finde Sted ved Revisionen af de paagældende Love.

Der er rejst nogen Tvivl om Rigtigheden af, at Arbejdet som juridisk Medhjælp paa Sagførerkontor skulde give en særlig Begunstigelse ved Fritagelse for nogen Kontortid. Der ligger imidlertid deri den Mening, som jeg ogsaa tror, det ærede 1ste Medlem for 4de Kredts (Veistrup) nævnte, at man mener, at saadant Arbejde

giver de unge Mennesker i Ministeriet et hensigtsmæssigt Supplement til deres Uddannelse. Jeg anser det ikke for rigtig, at de unge Mænd fra deres Virksomhed ikke kender andet end den røde Bygning og de Akter, der indgaar dertil. Det er hensigtsmæssigt, at de, ogsaa efter at de har tilbagelagt deres juridiske Studium og er kommet ind i et Ministerium, kan faa den supplerende Uddannelse, der kan ligge i at være ansat paa et Sagførerkontor eller paa andre Kontorer — vi har jo ogsaa forskellige andre Kontorer, f. Eks. Landsoverskatteraadets og Overformynderiets. Der gives da Dispensation for dem, som har et Par Timers Arbejde der. Arbejdet paa et almindeligt Sagførerkontor anses, tror jeg nok, af alle, der har med Ledelsen af Arbejdet i Ministerierne at gøre, som i sig selv særdeles heldigt, fordi det fører ind i mange praktiske Forhold, som de unge maaske ellers vilde komme til at staa mere fremmede overfor.

Der er saa Spørgsmaalet om Samtykke fra Folketingets Finansudvalg. Ja, det nævnes i Loven af 1922, og jeg vil af de Grunde, jeg anførte før, meget fraraade; at man, blot fordi man har fundet det hensigtsmæssigt at optage Stykker af tidligere Love, giver sig til paa Normeringsloven at ændre disse Love. I Realiteten er jeg ganske enig med det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) og andre ærede Talere i, at det i og for sig ikke er nogen heldig Bestemmelse; det vilde være rigtigere, om der stod begge Tings Finansudvalg. Der er imidlertid det at bemærke, at det er en Bestemmelse, der ingen som helst praktisk Betydning har. Denne Lov har nu bestaaet siden Foraaret 1922, men der har aldrig været noget Tilfælde, hvor en Regering ønskede en videregaaende Dispensation end den, der er givet i denne Lov. Derfor har den omtalte Konference med Folketingets Finansudvalg aldrig fundet Sted, og jeg skulde heller ikke tro, at der er nogen som helst Udsigt til i den nuværende Tid, at en Regering vilde ønske at gaa videre. Derfor har det saa overordentlig ringe praktisk Betydning. Men skulde Tilfældet indtræde, er jeg særdeles villig til for mit Vedkommende at tilsiige dette høje Ting, at jeg, hvis en saadan Forhandling skulde finde Sted med Folketingets Finansudvalg, ogsaa vil henvende mig til Landstingets.

Ejsing: Efter den højtærede Ministers Udtalelse ser jeg, at det mest er en formel Indvending, der er gjort angaaende dette Punkt i § 114, men jeg vil alligevel anse